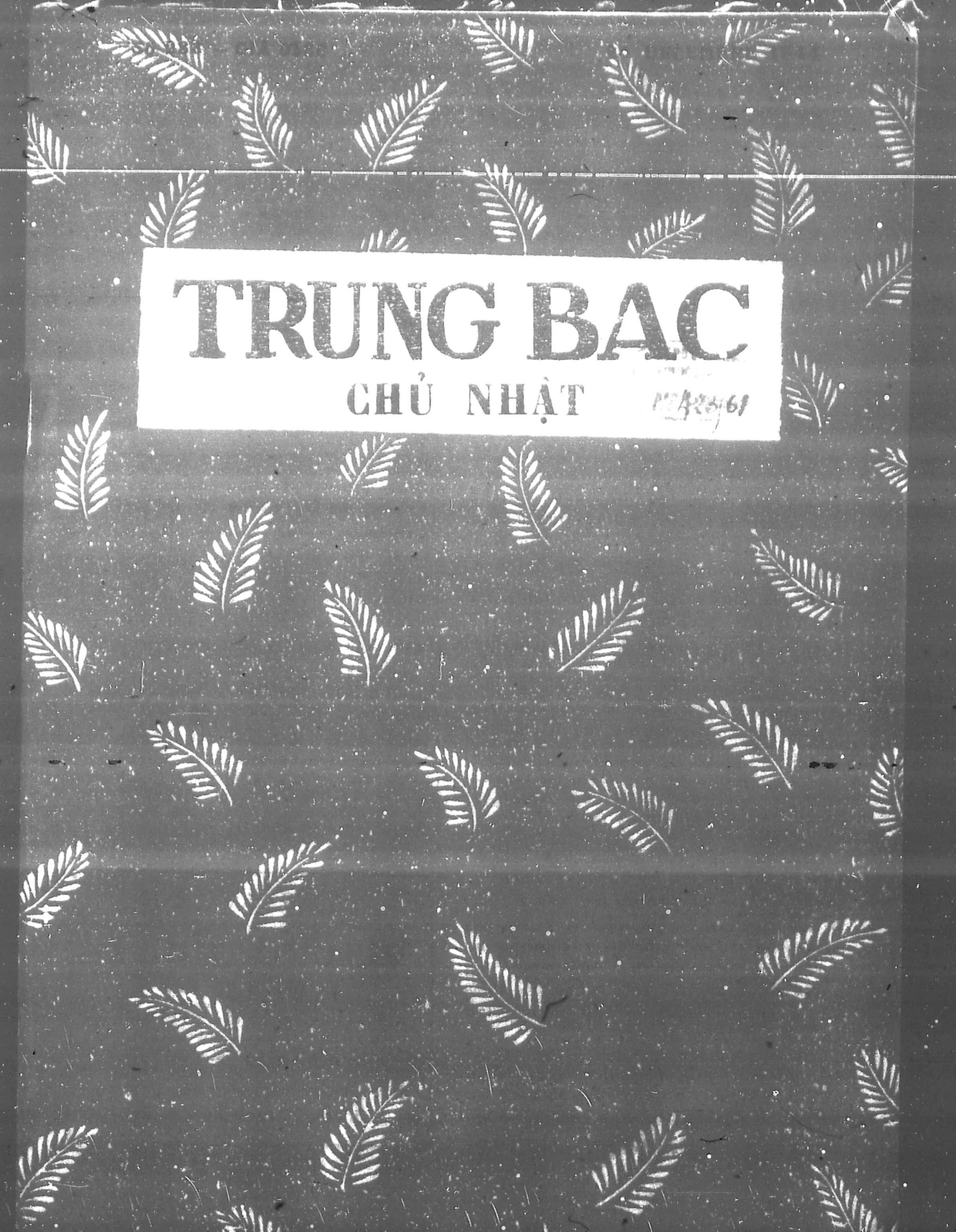

TRUNG BAC

CHỦ NHẬT

1954-26/61

thể nào cả giám-mục và các giáo-sĩ ra sân cắt tóc là khâm ân lại của nhà vua giám-mục và 9 vị khác nữa. Chiếc áo Pháp lại bị trống toét nát nhừ. Nhờ có một quan lại vì theo đạo Gio-đô đã bày tỏ với chúa Trịnh rằng những sự tích lạ trong việc buôn bán với người Pháp và nhờ các việc đã bị trước đó đến khi mục đích truyền giáo của chúa lần này, nên các người Pháp được chúa Trịnh cho phép lần 2 và được mời đi dự một cuộc đàm-bình của quân-đối-đăng ngoài hội đó. Giữa lúc đó lại giám-mục de Barye đã hội họp các nhà truyền giáo, tuyên bố chính mình là giám-mục trong cõi địa phận Đàng ngoài và chọn lấy họ người tên làm giáo-sĩ 2. Đó là địa mục đích chính trong việc tôn Pháp sang và là lần đầu tiên. Tân này ở mãi đến tháng fevrie năm sau mới nhả neo đi. Sau khi tàu đi, các người Pháp ở lại đã mở một hiệu buôn, đó là hiệu buôn thứ nhất của người Pháp ở nước ta. Trong bữa tiệc gửi các thủ-lương Pháp Colbert nói trềh kia, giám-mục Pallu đã nói và viết đó: "Giám-mục de Barye đã xin được phép nhà vua cho hai viên giáo-sĩ đi dâng nhà buôn ở lại và xây một ngôi nhà ở một nơi rất đẹp không xa lắm với các công-ty. Ấn độ người Pháp đi đến đây buôn bán".

Như thế là có thể nói rằng hiệu buôn thứ nhất của người Pháp ở Đàng ngoài do hai giáo-sĩ trong tên là một nơi để truyền giáo như không phải đi buôn bán. Chính tông khi này giám-mục Pallu cho rằng người ta có thể đồng thời truyền-truyền tôn giáo, làm tăng danh-dục của nhà vua và mở mang ở buôn bán. Pallu đã hai lần vận-dụng cho công ty Ấn độ Pháp hoạt-dộng ở nước ta vì đó là nền tảng được hội Truyền-giáo ngoài quốc gia cho trong năm. Pallu hai ba lần định sang mà bị nhưng lần nào cũng gặp ngăn cản nên không đến nơi. Ngày 30, cuối 1674, giám-mục mang theo nhiều tặng vật cho vua Lê gia, đi đến tận tay vua Nam, chờ lâu ông đi gửi báo cáo vào bên Philat-lân. Giám-mục đi tới bị giám-hy thăng-gi cấp của Tây-ban-nha. Sau khi được thăng cấp là một vị trí được tôn trọng ông lại vận động lần nữa để sang nước

Nam. Lần này Giáo-hoàng cử phái làm sứ thần tới cho vua Lê. Vua Lê g. Đáp từ nước Pháp tiếp ông cũng cấp cho ông 5000 fr. làm 11-phí, gửi thư cho vua nước Nam và vua Xiêm-la, lại gửi cho 30.000 fr. để mua các tặng vật cho vua hai nước đó.

Giám-mục Pallu từ giã nước Pháp ngày 23 mers 1681 lên chiếc tàu tên là ông đi đến nơi và đợi tới mục đích. Khi ông đến Sarala thì giám-mục gặp Baron ở đây. Giám-mục gặp các Baron để riêng cho giám-mục một chiếc tàu để đi sang nước Nam. Baron hỏi này làm quan-đối chỉ đến Công-ty Ấn độ ở Sarala. Pallu tin rằng với các bậc thủ của Giáo-hoàng và của vua Lê-giếp từ, thì sao ông cũng được vua nước ta tiếp đãi tử tế và do đó có thể tự do truyền-giáo được.

Baron ben cho ông soạn một chiếc tàu nhỏ, tên "Saint Joseph" và ngày 22 avril 1682 thì rời đi khỏi hành sang Xiêm để mang các huấn-lệnh của công-ty sang cho Bon-reau-Deslandes người trông nom hiệu buôn của Công-ty mới mở ở Xiêm. Lần này giám-mục Pallu vẫn không đến được nước Nam. Có lẽ vì ông không biết nói tiếng này!

Khi giám-mục đến Xiêm, vì nhiều lý ông phải tìm lại Xiêm và giáo-sĩ de Bourges và được lên chức giám-mục Auren lại được đi sang Đàng ngoài cùng đi với năm giáo-sĩ nữa. Một trong các giáo-sĩ này được giám-mục Pallu giao cho trách nhiệm dâng thư và tặng vật cho vua Lê-giếp từ là nước Pháp lấy vua Lê-hi-tôn và chúa Trịnh-áp. Vua Lê-giếp từ là một ông vua rất tin đạo Thiên-chúa và hồ này là hồ để ngài dâng 5000 tấn gạo thiện. Các vị gia Pháp đã tôn ngài là "vua mới trời" (Hoi soleil) và dời ngài nam và thì gọi là thế kỷ Louis XIV. Dưới quyền chính của ngài, nước Pháp quả một đất rất thịnh vượng và ở đây từ xa và công.

Tên "Saint Joseph" đã khởi hành ở Xiêm-la ngày 15 julle 1683, đến (thuyền) vua Lê-giếp từ, gửi thư cho vua Lê bắt đầu bằng những chữ:

"Très illustre, très excellent et magnifique prince, nous très cher ami."

Chúng tôi xin trình diện đơn có ý như thế trong thư như sau đây:

"Sau khi đã thông báo nhiều lần về

đơn, chúng tôi ra lệnh cho Công-ty Ấn độ nước chúng tôi sang buôn bán ở quốc gia này, ngày nào hàng ngày 5 và ra lệnh cho ông Daghier và de Bourges lưu lại trong quốc gia để giữ tình hòa hảo và thần-thiện giữa dân hai quốc gia. Dân 11 quốc gia và 500 cho trăm, biết những việc mà trăm và thể là lòng yêu kính và kính trọng đối với quốc gia. Muốn là lòng kính trọng đối với quốc gia. Trăm bắt đầu ra lệnh cho dân 11 quốc gia, họ một vài lòng vật mà Trăm tin rằng ở làm vua lòng họ họ."

Được sau khi đó thư 10, chúa Trịnh-Tạc từ trần. Thế tử là Trịnh-Cần được lên nối ngôi. Vì là cháu, theo lời Luanay trong cuốn "Lịch sử học Truyền giáo ngoài quốc gia", một lần từ không dám ra một công nhân dùng đạo Thiên chúa là một tôn giáo là việc của bị cấm đoán, chúa chỉ tiếp đãi ân cần và nói khéo với các giáo-sĩ ở trong khu phố đẹp cho vua Lê-giếp từ nước Pháp thì nói cho dân dân lòng kính trọng nhà buôn người Pháp. Chúa lại giao cho các giáo-sĩ đi gửi tặng vua Lê-giếp từ những hàng hóa gồm nhiều hoa vàng rất đẹp, gồm có nhiều vàng quanh con rồng bằng những hàng và rất khéo. Kết quả của phái bộ này là các người theo đạo Gio-đô ở nước ta được tôn-gián trong 11 lần không bị các quan làm khó dễ.

Còn thư thứ 2 của các tặng vật của Giáo-hoàng thì theo là khuyên các giám-mục Auren, giám-mục Pallu không gửi nữa.

Trước bữa thư 3 trên này, vua Lê-giếp từ đã viết một bức thư gửi cho vua các nước như Việt-nam và Xiêm-la nơi giám-mục Pallu định đi đến.

Thư này đã ngày vào tháng Octobre 1681 và chắc hẳn là đã sang Viên-dòng lần thứ nhất (3 Janvier 1682) giám-mục Pallu đã mang theo đi, nhưng hình như thư này không mang được nên không thấy chép trong các sách mà Pallu và Luanay đã xuất bản. Thư này 9 vị thiện giám-mục Pallu với vua các nước Đàng trong, Đàng ngoài và nước Tân. Thư này hiện còn một bản chép về nhiều chỗ gập bó trong tờ sách của bộ người-giao Pháp và Ông Gabriel Marcel đã

đồng-sao tập cũn Viên-dòng năm 1837. Chúng tôi chỉ xin trích dịch đoạn cuối ý như sau này:

"Très illustre, très excellent et magnifique prince, nous très cher ami, a Nous vi một vị tiên-lên, vì một niềm vọng-hoà vì một vị hiền kỳ và lấy mà ông Pallu một nhà qui phái Pháp rất đáng yêu đã đi đến những miền trong quốc gia rất xa với 11 quốc gia. Trăm đã không bao giờ cho phái bộ nhất là không bao giờ dám giao phó đi dâng lên Đệ-hạ những cái chứng có ở tình bằng hữu của Trăm đối với Đệ-hạ và đi giữ tình giao thiệp hòa hảo với Đệ-hạ sau này. Nhưng lạ chính vì lòng bác ái đã đem cho tôi người biết thương yêu và giữ đối diện như trong lúc cần dùng, đã làm cho người ta phải dâng nạp niềm tin cho người, a biết thương người, đồng loại và chính vì cái 5 muốn của ông Pallu muốn giao thiệp với dân quốc gia ở tỉnh bắc đi, học những cách thức hành xử để được tình tốt đó mang về dạy cho dân 11 quốc gia. Thư này không có mục đích gì khác hơn là muốn yêu cầu đức Thượng đế cho cho, họ trị cho Đệ-hạ. Viết lại Hoàng cung Fontenelle ngày 15 tháng Octobre 1681."

Theo lời William Hodges, đứng trong năm hiệu buôn Anh ở Hương-già trong hồi đó thì kết quả của phái bộ thương mại Pháp này tại Bắc-hàn. Trong một bức thư từ ngày 27 Decembre 1682 của Hodges có nói rằng: "Người Pháp đã có tàu từ Xiêm sang Việt-nam, họ sang đây không vì một mục đích thương mại mà là đi dâng thư và tặng vật của vua Pháp lên vua Đàng-ngoài. Chúng tôi mới định theo đây bản dịch thư đó. Còn tặng vật thì đang giá độ 1.200 tăng. Anh, có người nói dâng giá hơn nhiều. Người Pháp đã xin được phép các chúa Trịnh mọi cách kho-kho và không được vào gần biên-châu. Chúa chỉ gửi thư phúc đáp và một ít đồ tặng vật bằng tơ lụa và tiền ở mức đáng giá độ 100 rixen."

Có lẽ trong hồi này người Anh cho là một nước Ấn độ bao bọc đến buôn bán ở Đàng ngoài là có 5 cạnh tranh với mình chăng. Vì thế mà họ đi ph. phái bộ người

Hien duon người Pháp vừa mở ra ở Pô.
Hien tai moi o Ai: nhô ra ở Bantam là (m)
cô, hien duon phan do. Hien tai, người H-
nô đã cùng cô được (h) sec ở Bantam.

HÔNG-LAM

Nhà xuất bản — NGÀY MỚI
 Chịu trách nhiệm: NGUYỄN NGỌC CHƯNG
 151 đường Henri Forth — HÀ NỘI

Người không rơi: Người
lặng, không nói, không
đưa ra việc gì cần làm.

Hai năm nay, đời sống của bà càng thêm khổ, bà chọn được dâu hiền con nhà bán hàng ở Vạn Xuân, mẹ con thường yêu nhau, mẹ-đi nhau, giúp nhau, cố gắng buôn bán-lưu trữ gia-lai cho con sống sung sướng mà mẹ lại yên-ổn. Thi.

Cát lưn Tháo có mặt
với bà Hương, là một ngư
hạnh phúc mới. Bà thươ
dầu nội lén và mẹ m
tối cái ngày được b
cháu nội. Bà yên tĩ
đó là một đứa cháu
hồng hào, mập mạp,
cái ghèn, rất khỏe m

Vì cơ duyên bất phân, hãy một lần theo theo học pho - ý hẳn là một tên ông - bằng lời cho bà một đũa để như thế. Tình thế, bà thức đầu dậy, trầm tư kè mộng, và sau một chuỗi cười ha hả, nói tiếp: «Nho trời phật đất ông, sang năm, mẹ già sẽ sinh bằng cho con, ở nhà giữ cháu cho chu đáo, không thêm thù ai bằng cả...»

Cái bụng căng ngày càng phình lên dưới thân áo Tháo thì năm cũng xuống cũng theo thời gian mà phình dần trong lòng bà Hương. Tuy thế nhiều lúc bà ngồi ngẩn ngơ, mang mang lo lắng, nghĩ tới những nạn dễ sợ, dễ rơi, hoặc những trận ốm nguẩn, liệt giường liệt nhậu của nhiều dân bà mang quanh. Trời lúc, bà luôn luôn chăm sóc đến dân, cảm ăn của dân, cảm năm sống, cảm đi làm, cảm bước qua chợ tháng.

Thế này, bà nói ông Bàng lên thăm mạch cho Tháo, và cái máy thang thuốc đương thời. Bà không quên như ông Thủ Tịch làm bài văn chữ nhỏ bán báo tại ở Võ Thánh và xin một lá bùa hộ mệnh mà Tháo vẫn đeo ở cổ. Và, thêm công việc như bà mà cũng cho dân nghĩ hẳn cho bùa hai mươi hôm trước ngày nước định năm mới. Ấy là một đặc ân hiếm có đối với những hàng dân làng quê. Từ một vài nhà giàu học tới sang trọng, phần đông dân bà có thái độ này làm việc vất vả cho tới ngày cuối cùng rồi.

Đưa được mấy lát thôi, khi thấy chàng khác trong người, họ bỏ công việc, chạy vội về nhà, chưa kịp mời bà mẹ, bà nghe tiếng trẻ thóc óe óe. Có nhiều người dễ rơi ở đường, ở ngã, ở sân, dễ dưng và dưng đi không làm những gia-súc.

— Người ta khác, mình khác, cứ ở nhà mà nghĩ, mẹ đã thuê được người gánh hàng.

— Không, con vẫn mạnh khỏe, chưa thấy nhọc nhằn chi cả, mẹ để con đi mua lúa nữa...

— Không được. Bước đầu phải giữ gìn, phải cẩn thận lắm mới được. Ồi chà, con đừng tưởng...

Bà ngập ngừng, không dám nói hết ý nghĩ, quay sang chuyện khác.

— Tiếng nói ở nhà nghĩ nhưng cũng phải bận, không được nằm suốt ngày mê. Phải quét tước dọn dẹp, đi vô đi ra cho trong người được khoan khoái... Trời có nắng thì đưa phơi thân, nên đất và hoa chậu đi cho khô khén. À mà nhớ con Him lúc và bụng than cho, con đừng bụng... nghe không.

Đưa được mấy lát thôi,

BÚT CHÌ
DOUBLE HACHE
tốt hơn hết
Distributeur
HOA - HỢP
102B Hàng Trống, HÀ NỘI

Tháo lại đứng lên điếm lung. Buổi sáng nay, «hắn» của dân ba bốn lần mà lấy gió, lại râm râm dân bụng. «Đây là bữa ni đây!»... à nghĩ thế và đắm lo. Chồng thì đi chơi tự trư qua, biết ở đâu mà cho người đi kén, mà có kén cũng không vô, mà có vô thì phòng được ích lợi chi? Mẹ chồng đi chợ xa, mới về được thì cũng quá trưa. «Hắn» sẽ ngày tra đây chừ khôn. Cả dột á đã biết «đé dái» là cái quái gì đâu! Á hương chời, kệ nẹ vào buồng, ngồi xuống giường, tựa lưng vào vách, và sẽ giọng run run gọi.

— Hm, Hm oi.

Con ở đường rửa bát dưng sau, để một tiếng chưa lo, chạy vội vào.

— Em qua mời bà Thủ Can sang đây.

— Răng rửa á, chuyên bụng?

— Chắc rửa, chạy mae! Á, mẹ xong rồi, em đi ngay xuống cho Nôi mời bà về với nha!

Bà Thủ Can được chòm xóm yên ổn bởi bà sang nghề và làm chân. Những đêm khuya khoải lạnh lẽo cũng như những ngày mưa gió bập lầy, họ có người gọi là bà đi ngay. Cái nghề làm mủ ở nhà quê, kỳ lạ cũng chẳng khó khăn gì vì ở nhà của những dân thị trấn này cấp: ở đây họ đã dễ như gà. Bà mà chỉ cần một ít kinh nghiệm, lòng cần đảm và ước chừng. Những đêm tỉnh...

bà Thủ Can có thể. Bà làm mủ để ngoài vườn làm năm. Bà cần dao nữa cả dân không run tay, bà tìm rựa cho đưa họ rất cần thận, không «mè» nhà.

Bà huơ qua ngách buồng nhà bà Hương, nghe tiếng rên nhè nhè của Tháo, mỉm cười nói:

— Răng rồi, đau lắm chưa? Hân may đã mạnh chưa?

— Thưa chưa, chỉ mới hơi đau râm râm thôi.

— Được rồi, còn cháu thì giờ, hãy nằm xuống dưỡng sức một chút đi.

Bà nắm tay Tháo dắt dậy, rồi nhẹ nhàng đỡ á nằm xuống giường, nhẹ nhàng chùi gối xuống đầu và khắp kín cửa buồng lại, trở ra. Một lát sau bà quay lại với một cái dao nữa sắc, một sợi chỉ xe sợi và một chậu nước trong. Đoạn bà đánh que điểm, chằm vào cái đèn treo trong góc. Tháo dần bụng thêm lên và thấy lưng nó khó chịu, như có ai cựa quậy ở trong. Thỉnh thoảng á lại nhăn mặt, ồm ồm, rên to, kêu trời, kêu đất.

Bà Thủ Can lại gần ngồi sát Tháo, vuốt bụng cho «khách hàng». Những ngón tay xương xường lên xuống xuống không kém về mềm mại, lẹ lẻo của thời đương xuân, trong lúc miệng bà luôn luôn chỉ: lại mấy lời giận hờn: «Đừng van, đừng la, cứ rặn đi, rặn cho đều, gần khép kín cửa buồng lại, được rồi đó». Trong bà làm việc luôn tay và luôn

miệng, người ta nghĩ tới một nhà «hỏi» niên đương trở là huyền bí.

Những tiếng rên óe, khó nghe nổi lên trong phòng kín, bị những tiếng: «Ồi chà mẹ, trời đất ơi! cái dốt này con.

Đừng van, đừng la, mẹ mất óc đi!

Một giờ sau, Tháo nằm là, chân tay bất-hoàn mở mắt toát khắp mình.

Bụng con quằn quằn, kén không ra tiếng, rên không ra hơi nữa.

Không rõ về lo lắng, bà mẹ đưa mắt nhìn quanh, đứng dậy lấy cái thìa đồng để trên chum khoni, lấy thìa bẻ cái rơm khoni, ngồi vào chỗ cũ, đánh mạnh vào thành chảo, vui vẻ nói:

«Ra đây, ra đây, ra mà nghe chàng, nghe trống, vui năm, vui năm, ha ha...»

Cánh cửa buồng bỗng lại lên, bà Hương tập - tập bước vào: «Con, con, mẹ đây!»

Bà tái mặt thấy trên Tháo nóng hổi, đầm mồ hôi, bà quay lại hỏi bà Can:

— Chuyên bụng đã hẳn chưa bà, liệu có việc chi không?

— Một, không việc chi, bà cứ yên tâm, để con sẽ thường vào thăm hơn con đi.

Bà đứng gần thao, ngửi gần một giây như để xác thể trên: bà hồng hời hả nhà:

— Rứa «chà» Anh Hợc đi mó?

— Khỏi! Hân đi từ trưa qua, không biết đánh chèo vô mó!

Con Him nhanh nhẩu đáp: — Thưa bà, anh con đánh thên ông Nho ư.

— Em qua mời anh về đây.

— Một về thăm cái cháu bé, có cần lắm không?

— Cần lắm, cần lắm không thì...

— Rứa thì để con Him nhà giúp bà, thì đi gần, may ra hẳn mới chịu vô!

Không rõ về lo lắng, bà mẹ đưa mắt nhìn quanh, đứng dậy lấy cái thìa đồng để trên chum khoni, lấy thìa bẻ cái rơm khoni, ngồi vào chỗ cũ, đánh mạnh vào thành chảo, vui vẻ nói:

«Ra đây, ra đây, ra mà nghe chàng, nghe trống, vui năm, vui năm, ha ha...»

Cánh cửa buồng bỗng lại lên, bà Hương tập - tập bước vào: «Con, con, mẹ đây!»

Bà tái mặt thấy trên Tháo nóng hổi, đầm mồ hôi, bà quay lại hỏi bà Can:

— Chuyên bụng đã hẳn chưa bà, liệu có việc chi không?

— Một, không việc chi, bà cứ yên tâm, để con sẽ thường vào thăm hơn con đi.

Bà đứng gần thao, ngửi gần một giây như để xác thể trên: bà hồng hời hả nhà:

— Rứa «chà» Anh Hợc đi mó?

— Khỏi! Hân đi từ trưa qua, không biết đánh chèo vô mó!

Con Him nhanh nhẩu đáp: — Thưa bà, anh con đánh thên ông Nho ư.

— Em qua mời anh về đây.

— Một về thăm cái cháu bé, có cần lắm không?

— Cần lắm, cần lắm không thì...

— Rứa thì để con Him nhà giúp bà, thì đi gần, may ra hẳn mới chịu vô!

Sau người dân ông quẹo quẹo trái họ phàn gổ tay

01

— Bày! Ông Cầm
Đạm xuống đi, nà
bài xuống bài thành
tổng phó trước mặt
ông Nha lang soát.
Ông Bô Thụ chỉ
giương đại mai, chỉ
về dâng trước. Học
Thầy của chúng tôi
tặng cho học, kêu là:
« Trời, chỉ chỉ đây là
chính một lễ này!
thì mình học này!
Đen như chó mực,
khí hắt là — Chỗ
thật — Ông Nha lang
(Chưa hiểu trong 2)

LỊCH SỬ THỂ THOẠI CỦA ĐÔNG PHƯƠNG

Lấy xong đem lấy, đưa lên một thành trong sang Cam

đường (M) của họ gần như là thẳng, được sáng lên bởi ánh sáng những tiếng reo hò đã đến, định chế

chưa hạ được thành. Lập tức, Điện
đem một nửa quân chạy sang cứu viện!

hàng sai biệt lệnh, thiên cho Đốc Vương
đăng kíp gọi quân lính xông ra cự chiến.
Hai bên đánh sấm-lả-cà. Quân Đổng dùng

rom và được làm dấu nôm với nhũ mực, làm cho quân Trung thất cháy và bị thương đến quá nửa, tiếng kêu rên nhè nhè của người bị thương vọng lại trong rừng.

tham gia, chúng tôi rất ấn tượng
trên công tác của Đảng và
khai rít, ta nên có tiếng nói
của Đảng và nhân dân.

tiếng quan hòa, thanh điệu suốt năm là
tôi, chuyên bài làm mẫu. In ra để
đem gửi ban chủ trương, danh sách
đến ban chấp hành, các ban, các
đoàn, các hội, các tổ chức, các cá nhân
để ủng hộ, góp phần vào việc
xây dựng và phát triển nền văn
hóa, nghệ thuật, thể thao, khoa học, công nghệ, và các lĩnh vực khác của xã hội.

Đặc trưng, Đảng và giới Thiêng lấy được
độc quyền. Không có Điều nhân Thiêng
chính họ thay thế nhân dân Tây-sơn không

Độc nước bia có

thầy và Cẩn trong đề bình là: "tên gao
quân mà quân của thầy được, nhân dịp muốn
bắt 10 tên sai tướng quân, chém ngay ở
đầu. Ngày nay, đến lúc này, thầy
chỉ là người yên và toàn là người
trở nên, không muốn nói ra sự thật."

Tháng môt nay, Vọng Khâm sai Lưỡng
Đốc-trung-Biên, may nhờ chủ-trương xin
em mình một lát, cha mẹ họ
quang-Diệu, đem sinh-lê vào Thái

ước là tổ long
ông Giáo Hiến
nơi on hạ sơn làm
Lữ hội anh.
đáp. Quán sư là
hứa, nhưng anh

Thầy - kẻ Pôlinh đó nói:

“Tổ long ai-quê của nhân-
dân vẫn còn thì tổ-quê
vẫn còn mãi mãi.”

thế nào?
h định tiến công
là một lượt, trên
óc. Chiếm được
ng-tham, khi giới
ng-hậu, kẻ chúng
tên số bất kỳ, tu
số tới nay mai, kẻ
đang gặp khách
ên quy-thuận ta,
đồng-thời, tiến-
m. Tình thế bày
phải thân-ôc thì
là muốn phải
mâu thuẫn nào
những tam-đệ
đều ra đến Huế
vì có kẻ phóng

quân Bắc-hà?
vui và nói. Nếu
o chia tay đi
Tôn-thất-Nguyên,
vùng Quảng-nam
con từ binh triều
lên định sẽ kéo
thi là phải đang

— Vay em xin đương mặt trong ; Lữ
nói. Đành đợi huynh và tam-đệ chuyển
tâm mặt ngoài nhé !

— Có nhiều đó là chủ-y của ta. Song
tình em hay thô-bạo, khinh-tịch, một
mình sợ không đương nổi mặt.
Chị em ông nhậu rượu rồi làm liều
làm Huân-thất-oan-giá. Vì thế anh muốn
gọi cô Giáo-Hiến giúp cho anh mới
yên tâm, vì cô có cơ mưu mặt lại thận
trọng, dứt khoát, không sợ kẻ nào.

— Nhưng cô đã già, quạnh rồi, vậy
xong phần trăm việc sao được ?

— À, chời Di hội già về nhà hỏi
trẻ, ta vào nói. Thời cụ già chỉ như
vui và vô-nghê, em vẫn là tiểu-tuyệt
vẹn, thời này là tiểu-tuyệt, thời này là tiểu-tuyệt.

Nhạc nói đoạn giục già Trần-quang
điều đi.
Nhưng ông Giáo Hiến từ chối, lấy
sợ mình già yếu, trí-khôn kém phần
sáng, sợ sẽ bị bạn mưu tính kẻ có
sức, thất-rõ, rồi làm hại cho anh.
Sợ cho nên ông không dám nhận cái
vĩnh-vụ của anh, em Nhạc, nghĩ tình
thầy trò là dành cho ông.

Thế ra ông quên mất việc già-thì
sợ ông quên ?

Có người biết rõ tâm-sự ông, rồi rằng
sợ đi ông từ khước, chẳng phải vì là
già-yếu, thật là vì là ông biết rõ tâm-
sự và vận-số của anh em Tây-sơn.
Nhạc tham-lam mà đa-nghĩ, Lữ thì vô
tâm, Huệ thì yếu-tướng ; công việc họ
làm, trong trí ông đã dự-đoán, bất
quá chỉ soi nổi chúng, đời họ chưa
nằm rồi tả, chứ không được thiên-
mệnh cho đứng lên cai-nhiếp hương-
châu. Bởi thế, ông không muốn dự
vào ; nghĩ mình có sự vào cũng chẳng
làm sao chữa lại được thì cứ mệnh, thế
thì yên thân trấn, hàng-quan nước
đời còn hơn.

Mỹ hôm sau, Địch-tà Thách-bi-sơn

thực bọn Xuân-ca thấy sâu bày n
thảo mình.
“Nhạc ành, Hồi-hàn là nghệ và
hương, em mới gọi : Địch-tà, em
khí đó”. Nhạc nhâm nhâm giay t
vừa cười vừa nói :
nhờ anh này, trông tướng-mạo
đẹp mà, hơn chàng dể ở trong c
là một cái, anh em anh em anh em
chơi nó lắm, anh em anh em anh em
không thể ở chỗ này.
Địch-tà, anh em anh em anh em
như đến bà thế mà một tay, giết
còn con lớn bằng con trên đây.
tên Quán-thị, anh em anh em anh em
nó hay thế nào ? Nhạc hồi lại

[illegible]

... (don't stop)

Tinh thần Phật giáo
ĐI TRONG LỜI GIA SPOHN VÀ
ĐI TRONG LỜI GIAN-CAUSSEN, W.
 Trong các giáo sư lớn của trường
 của Đại học Thuk-Ca. Đó là một người
 giáo sư người là một người
 giáo sư là một người
 ở một địa phương và ông vẫn

Nhà xuất bản CÔNG-LIC
Số 9 - RUE TAKOON - HANOI

[illegible]

Thế mới là quan-niệm dân
học bình dân. — Chúng ta

[illegible]

1. Trong những đời sai. Các
 2. lài không theo lời hiên
 3. giáo của tôi này, có lẽ anh
 4. này là thừa. Trong qu-
 5. chúng, nhưng đôi lúc v-
 6. hiên của tôi với cho khác
 7. nhau ấy như thế. Ý kiến đó
 8. ra phần nào đúng hay không
 9. này tuy ra quan sát
 10. tôi. (A-h Thái Tông-m nói
 11. lại) Rồi anh lại nói là ắp với
 12. tôi về trăm ngàn năm
 13. (ng). Anh, Tiên-Tông-s
 14. có đi chiền hém này tôi
 15. quên lại mỗi lần anh đến
 16. dự cuộc uống chè này,
 17. chẳng phải chỉ là có bạn
 18. đích đã được nghe các bạn
 19. họ sinh nói chuyện, hoặc
 20. đi danh với các danh
 21. mà bạn chứng v- hiên, tôi
 22. muốn được nghe các
 23. người cho chuyện mà sang
 24. nghĩ thêm thêm hơn về
 25. vào các thành-niên ở nước
 26. tôi... tôi nói về thành-niên
 27. ấy họ là nói về cả nước.
 28. Về cả trong lại đất nước
 29. mà người muốn hiên biết
 30. thành-niên nước tôi để mà
 31. về đoàn lại nước tôi
 32. lại phải quan-sat, tìm-tòi
 33. so-sánh nhiều lắm, mà sự
 34. tìm-tòi so-sánh ấy thực ra
 35. chỉ có giá trị khi nào sự
 36. tìm được toàn những tình
 37. cách chân-chính chẳng chịu
 38. về một bên để dùng của các
 39. thanh thế ở đây ra để hiên.
 40. Chính vì điều khó-khăn ấy
 41. cho anh sự khó-khăn của tôi
 42. về thành-niên nước tôi, tuy
 43. anh cũng vào quan-tâm
 44. như anh, với phần lớn
 45. nhất là dựa vào lịch-sử
 46. và pháp-luật thành-niên
 47. của tôi hơn bao. Tôi thì
 48. thanh-thế với nó và anh
 49. này, tôi thì về pháp-luật và

Trong hai nước tôi, vì tôi
lành - cảm thấy rất nhiều
năng lực tiềm - tàng trong
các đoàn thanh-niên mới
lên. Cái phần thanh-
niên và thanh-nữ nhất của
thanh-niên nước tôi bao giờ
cũng là tương đương-quy, vì
ở cả nước, vào giống-nòi
mà họ dần dần bước trên
con đường lịch-sử nhân-dân
là là tôi tôi nguyên. Lòng
tôi chỉ thiết tha căm-mong
được như thế. Một đại hội
sẽ có gần đủ lại cho dân
thanh-niên sự một chất gì
mới đại-sân thô-mơn miễn
có ngày kia được được việc

Tôi lắng nghe bặt tôi nở
mà cũng trâm-trâm nghĩ
ngợi. Tôi về-cam-dông và
cố-thịnh: Là thay! cách-
thức này-nghĩ về thanh-
niên của anh Thái và của
anh Hayashi sao mà gần
nhau mà đặc! Anh đã gọi
cho tôi nhớ lại những câu
chuyện của anh Hayashi về
thơ-niên Trung-hoa. Khi
ở Paris, anh Hayashi
thường nhắc đi nhắc lại
những lần cho tôi nghe một
câu: anh nói rằng nước
Nhật-bản không có kỷ-sắc
càng-trong đời những nguyên
vọng của thế-hệ trẻ Trung-
Hoa, thái là một điều nhầm
lớn; mà đem thanh-niên
Trung-Hoa thì khi một-niên

TRÊN GIỚI VẬT-CHẤT

của LÊ VĂN TRƯỜNG
 Một thêm kịch Tiền và Mãn
 Một thành công thì thêm
 mà lại để xây dựng sự nghiệp
 trên đời cơ. Oai Sấm
 Nhà vua của HUỠNG - SƠN
 1771 - 1772 - 1773 - 1774 - 1775 - 1776 - 1777 - 1778 - 1779 - 1780 - 1781 - 1782 - 1783 - 1784 - 1785 - 1786 - 1787 - 1788 - 1789 - 1790 - 1791 - 1792 - 1793 - 1794 - 1795 - 1796 - 1797 - 1798 - 1799 - 1800 - 1801 - 1802 - 1803 - 1804 - 1805 - 1806 - 1807 - 1808 - 1809 - 1810 - 1811 - 1812 - 1813 - 1814 - 1815 - 1816 - 1817 - 1818 - 1819 - 1820 - 1821 - 1822 - 1823 - 1824 - 1825 - 1826 - 1827 - 1828 - 1829 - 1830 - 1831 - 1832 - 1833 - 1834 - 1835 - 1836 - 1837 - 1838 - 1839 - 1840 - 1841 - 1842 - 1843 - 1844 - 1845 - 1846 - 1847 - 1848 - 1849 - 1850 - 1851 - 1852 - 1853 - 1854 - 1855 - 1856 - 1857 - 1858 - 1859 - 1860 - 1861 - 1862 - 1863 - 1864 - 1865 - 1866 - 1867 - 1868 - 1869 - 1870 - 1871 - 1872 - 1873 - 1874 - 1875 - 1876 - 1877 - 1878 - 1879 - 1880 - 1881 - 1882 - 1883 - 1884 - 1885 - 1886 - 1887 - 1888 - 1889 - 1890 - 1891 - 1892 - 1893 - 1894 - 1895 - 1896 - 1897 - 1898 - 1899 - 1900 - 1901 - 1902 - 1903 - 1904 - 1905 - 1906 - 1907 - 1908 - 1909 - 1910 - 1911 - 1912 - 1913 - 1914 - 1915 - 1916 - 1917 - 1918 - 1919 - 1920 - 1921 - 1922 - 1923 - 1924 - 1925 - 1926 - 1927 - 1928 - 1929 - 1930 - 1931 - 1932 - 1933 - 1934 - 1935 - 1936 - 1937 - 1938 - 1939 - 1940 - 1941 - 1942 - 1943 - 1944 - 1945 - 1946 - 1947 - 1948 - 1949 - 1950 - 1951 - 1952 - 1953 - 1954 - 1955 - 1956 - 1957 - 1958 - 1959 - 1960 - 1961 - 1962 - 1963 - 1964 - 1965 - 1966 - 1967 - 1968 - 1969 - 1970 - 1971 - 1972 - 1973 - 1974 - 1975 - 1976 - 1977 - 1978 - 1979 - 1980 - 1981 - 1982 - 1983 - 1984 - 1985 - 1986 - 1987 - 1988 - 1989 - 1990 - 1991 - 1992 - 1993 - 1994 - 1995 - 1996 - 1997 - 1998 - 1999 - 2000 - 2001 - 2002 - 2003 - 2004 - 2005 - 2006 - 2007 - 2008 - 2009 - 2010 - 2011 - 2012 - 2013 - 2014 - 2015 - 2016 - 2017 - 2018 - 2019 - 2020 - 2021 - 2022 - 2023 - 2024 - 2025 - 2026 - 2027 - 2028 - 2029 - 2030 - 2031 - 2032 - 2033 - 2034 - 2035 - 2036 - 2037 - 2038 - 2039 - 2040 - 2041 - 2042 - 2043 - 2044 - 2045 - 2046 - 2047 - 2048 - 2049 - 2050 - 2051 - 2052 - 2053 - 2054 - 2055 - 2056 - 2057 - 2058 - 2059 - 2060 - 2061 - 2062 - 2063 - 2064 - 2065 - 2066 - 2067 - 2068 - 2069 - 2070 - 2071 - 2072 - 2073 - 2074 - 2075 - 2076 - 2077 - 2078 - 2079 - 2080 - 2081 - 2082 - 2083 - 2084 - 2085 - 2086 - 2087 - 2088 - 2089 - 2090 - 2091 - 2092 - 2093 - 2094 - 2095 - 2096 - 2097 - 2098 - 2099 - 2100 - 2101 - 2102 - 2103 - 2104 - 2105 - 2106 - 2107 - 2108 - 2109 - 2110 - 2111 - 2112 - 2113 - 2114 - 2115 - 2116 - 2117 - 2118 - 2119 - 2120 - 2121 - 2122 - 2123 - 2124 - 2125 - 2126 - 2127 - 2128 - 2129 - 2130 - 2131 - 2132 - 2133 - 2134 - 2135 - 2136 - 2137 - 2138 - 2139 - 2140 - 2141 - 2142 - 2143 - 2144 - 2145 - 2146 - 2147 - 2148 - 2149 - 2150 - 2151 - 2152 - 2153 - 2154 - 2155 - 2156 - 2157 - 2158 - 2159 - 2160 - 2161 - 2162 - 2163 - 2164 - 2165 - 2166 - 2167 - 2168 - 2169 - 2170 - 2171 - 2172 - 2173 - 2174 - 2175 - 2176 - 2177 - 2178 - 2179 - 2180 - 2181 - 2182 - 2183 - 2184 - 2185 - 2186 - 2187 - 2188 - 2189 - 2190 - 2191 - 2192 - 2193 - 2194 - 2195 - 2196 - 2197 - 2198 - 2199 - 2200 - 2201 - 2202 - 2203 - 2204 - 2205 - 2206 - 2207 - 2208 - 2209 - 2210 - 2211 - 2212 - 2213 - 2214 - 2215 - 2216 - 2217 - 2218 - 2219 - 2220 - 2221 - 2222 - 2223 - 2224 - 2225 - 2226 - 2227 - 2228 - 2229 - 2230 - 2231 - 2232 - 2233 - 2234 - 2235 - 2236 - 2237 - 2238 - 2239 - 2240 - 2241 - 2242 - 2243 - 2244 - 2245 - 2246 - 2247 - 2248 - 2249 - 2250 - 2251 - 2252 - 2253 - 2254 - 2255 - 2256 - 2257 - 2258 - 2259 - 2260 - 2261 - 2262 - 2263 - 2264 - 2265 - 2266 - 2267 - 2268 - 2269 - 2270 - 2271 - 2272 - 2273 - 2274 - 2275 - 2276 - 2277 - 2278 - 2279 - 2280 - 2281 - 2282 - 2283 - 2284 - 2285 - 2286 - 2287 - 2288 - 2289 - 2290 - 2291 - 2292 - 2293 - 2294 - 2295 - 2296 - 2297 - 2298 - 2299 - 2300 - 2301 - 2302 - 2303 - 2304 - 2305 - 2306 - 2307 - 2308 - 2309 - 2310 - 2311 - 2312 - 2313 - 2314 - 2315 - 2316 - 2317 - 2318 - 2319 - 2320 - 2321 - 2322 - 2323 - 2324 - 2325 - 2326 - 2327 - 2328 - 2329 - 2330 - 2331 - 2332 - 2333 - 2334 - 2335 - 2336 - 2337 - 2338 - 2339 - 2340 - 2341 - 2342 - 2343 - 2344 - 2345 - 2346 - 2347 - 2348 - 2349 - 2350 - 2351 - 2352 - 2353 - 2354 - 2355 - 2356 - 2357 - 2358 - 2359 - 2360 - 2361 - 2362 - 2363 - 2364 - 2365 - 2366 - 2367 - 2368 - 2369 - 2370 - 2371 - 2372 - 2373 - 2374 - 2375 - 2376 - 2377 - 2378 - 2379 - 2380 - 2381 - 2382 - 2383 - 2384 - 2385 - 2386 - 2387 - 2388 - 2389 - 2390 - 2391 - 2392 - 2393 - 2394 - 2395 - 2396 - 2397 - 2398 - 2399 - 2400 - 2401 - 2402 - 2403 - 2404 - 2405 - 2406 - 2407 - 2408 - 2409 - 2410 - 2411 - 2412 - 2413 - 2414 - 2415 - 2416 - 2417 - 2418 - 2419 - 2420 - 2421 - 2422 - 2423 - 2424 - 2425 - 2426 - 2427 - 2428 - 2429 - 2430 - 2431 - 2432 - 2433 - 2434 - 2435 - 2436 - 2437 - 2438 - 2439 - 2440 - 2441 -

giáo họ ra lưu-lưu ư ư
hình, lại chẳng may không
có người sang - mới chỉ
đường dẫn lối nên mới đến
lại lại ra mà đầu-dịch với
thanh-niên Nhật Bản, gây
ra cái cảnh cốt nhục tương
tàn, tự mình lại xâu-xé hay
không mình mà không biết
vậy. Oii! Nếu một ngày kia
mà thanh-niên Trương-Hoa
vội thanh - niên Nhật - Bản
hóa-giải được với nhau, rồi
hiền hòa, yêu nhau, giúp
đỡ lẫn nhau, lại cái nghiệp
số của A-chân mới thật là
thần-tư, không ai còn lại
chuyện đời! Đó là lời nói
của anh Hayashi, bởi thế
anh đã hồi hương vào hai
lớp thanh-niên của hai nước
đồng-sống của nguyên cho họ
thư-hiền được cái đại
nghĩa huynh-đệ tương-thân
mà lòng anh tôn-thờ. Cũng
như anh Thái, anh chín rít
về tương-lai, anh muốn
đi tới đó sống cùng anh chỉ
là một nghĩa là đi đi-đến-đến
thanh-uy những đốn thanh
niên tương-lai. Tức thế
hỏi người đi chẳng được
quên biệt anh! Ai có ngờ
anh với vợ trẻ-hồ cứ tìm
tìm thế! Cũng gần-nghĩ
như anh giống như ty, to,
lại rằng bài-nghi tương-
lực người bạn quá-cổ, càng
hạ-chen tình bạn-mộ
đi với ư tương-tính-chất
nhiều sinh-thai.

Mặt trời đỏ lặn hẳn, mặt
màu từ màu vàng chói
chuyển sang màu đỏ tím.
Đi mỗi lúc một lặn thêm
lặn, mặt đỏ như một
đĩa vàng lặn. Sự vật
màu đỏ phủ lên không
không một góc nào là
không đỏ. Chỉ thấy

buồn của chúng tôi là-
ghé sát vào bờ, phải lách
qua nhiều đám sen rậm,
lặng lẽ chạm khẽ sợi sọt.
rồi chúng tôi đã ngụy vào
chỗ bên huyền của nhà c-
phê Sams Song, dờ xanh
đỏ đỏ của mấy tháp linh-
thước, ẩn hiện sau những đàn
hoa leo tím.

Ông Nam-Cao, hạ chúng
tôi, để người khác chúng tôi
có thể từ một lần với ba
người bạn thanh-niên. Sau
lời giới thiệu qua-lua của
ông, chúng tôi quay quẩn
ở lại xung quanh một bàn
mày; người ngồi trên một
chức ghế mây có tựa-lưng,
đồng rêu hai-vai, uống
bên an-ban sandwich và
hoa quả. Sáu nhà cò-phé
chưa hề lúc ly này còn
hư có khách nào khác
hỏi. Chúng tôi cần được
gợi ý ăn-lên với nhau (trên
hai tiếng đồng hồ nữa
mới đến giờ đồng kháo-
phé) người dân được để đi
nhân. Trong bàn không
có món ăn thân-mật, nấu

gặp nhóm khởi một
lịch để dâng. Trang - sự
Cao nhất cho chúng tôi
đi rằng cho bạn trở lại
mạng sản nghiệp tại Đại
sư đường Đông - Dương.
người họ bạn Văn
đang tên là Nguyễn - Thúc -
và Dương - Văn - Sang.
người họ bạn Lưu
Phạm - Văn - Bông.

ng Nam-Cao là người
bất, có tài kinh giới
đều-dầy do chuyên rã
c. Trong khi anh Lã
Tấn, mới từ quan
lãng-lim chủ ý nghe
thảo mà sợ thất bại
chuyện bất đều rớt rã

ông ta còn là kẻ nghèo
 hèn thanh-niên và -hiền
 -nói hơn là kẻ -nên
 kẻ của mình vào, chỉ một
 mình ông - Cao diên -
 được đem vào với một
 giọng nói vừa dễ-dành và
 vừa -vẻ. Trong ba học-sinh
 có một người nói nhiều
 và có vẻ linh-lợi nhất.
 Anh là ông - ông có, trong
 không có người sử-
 dụng trong cử-chỉ ngôn-
 ngữ có cái hàm-hớ
 trong của ông nam-
 nhi tử-khí. Hai mặt
 của anh và ông -
 anh - Nét mặt thanh-th
 nh sắc-sắc. Ông và anh
 là nói, điều lợi đã y
 ông là một tính-chất
 của anh trong lý
 ông. Anh là một nh
 trưởng thanh-niên, anh
 -lớn và những điều
 hại cho nước anh và
 người khác với một
 ông - ông bình-vọng -
 chỉ có thể gặp thấy
 ông làm thanh-niên, mà
 là rất hiếm.

(còn tiếp)

Đoạn 1

Đoạn 2

Đoạn 3

Đoạn 4

Đoạn 5

Đoạn 6

Đoạn 7

Đoạn 8

Đoạn 9

Đoạn 10

Đoạn 11

Đoạn 12

Đoạn 13

Đoạn 14

Đoạn 15

Đoạn 16

Đoạn 17

Đoạn 18

Đoạn 19

Đoạn 20

Đoạn 21

Đoạn 22

Đoạn 23

Đoạn 24

Đoạn 25

Đoạn 26

Đoạn 27

Đoạn 28

Đoạn 29

Đoạn 30

Đoạn 31

Đoạn 32

Đoạn 33

Đoạn 34

Đoạn 35

Đoạn 36

Đoạn 37

Đoạn 38

Đoạn 39

Đoạn 40

Đoạn 41

Đoạn 42

Đoạn 43

Đoạn 44

Đoạn 45

Đoạn 46

Đoạn 47

Đoạn 48

Đoạn 49

Đoạn 50

Đoạn 51

Đoạn 52

Đoạn 53

Đoạn 54

Đoạn 55

Đoạn 56

Đoạn 57

Đoạn 58

Đoạn 59

Đoạn 60

Đoạn 61

Đoạn 62

Đoạn 63

Đoạn 64

Đoạn 65

Đoạn 66

Đoạn 67

Đoạn 68

Đoạn 69

Đoạn 70

Đoạn 71

Đoạn 72

Đoạn 73

Đoạn 74

Đoạn 75

Đoạn 76

Đoạn 77

Đoạn 78

Đoạn 79

Đoạn 80

Đoạn 81

Đoạn 82

Đoạn 83

Đoạn 84

Đoạn 85

Đoạn 86

Đoạn 87

Đoạn 88

Đoạn 89

Đoạn 90

Đoạn 91

Đoạn 92

Đoạn 93

Đoạn 94

Đoạn 95

Đoạn 96

Đoạn 97

Đoạn 98

Đoạn 99

Đoạn 100

Đoạn 101

Đoạn 102

Đoạn 103

Đoạn 104

Đoạn 105

Đoạn 106

Đoạn 107

Đoạn 108

Đoạn 109

Đoạn 110

Đoạn 111

Đoạn 112

Đoạn 113

Đoạn 114

Đoạn 115

Đoạn 116

Đoạn 117

Đoạn 118

Đoạn 119

Đoạn 120

Đoạn 121

Đoạn 122

Đoạn 123

Đoạn 124

Đoạn 125

Đoạn 126

Đoạn 127

Đoạn 128

Đoạn 129

Đoạn 130

Đoạn 131

Đoạn 132

Đoạn 133

Đoạn 134

Đoạn 135

Đoạn 136

Đoạn 137

Đoạn 138

Đoạn 139

Đoạn 140

Đoạn 141

Đoạn 142

Đoạn 143

Đoạn 144

Đoạn 145

Đoạn 146

Đoạn 147

Đoạn 148

Đoạn 149

Đoạn 150

Đoạn 151

Đoạn 152

Đoạn 153

Đoạn 154

Đoạn 155

Đoạn 156

Đoạn 157

Đoạn 158

Đoạn 159

Đoạn 160

Đoạn 161

Đoạn 162

Đoạn 163

Đoạn 164

Đoạn 165

Đoạn 166

Đoạn 167

Đoạn 168

Đoạn 169

Đoạn 170

Đoạn 171

Đoạn 172

Đoạn 173

Đoạn 174

Đoạn 175

Đoạn 176

Đoạn 177

Đoạn 178

Đoạn 179

Đoạn 180

Đoạn 181

Đoạn 182

Đoạn 183

Đoạn 184

Đoạn 185

Đoạn 186

Đoạn 187

Đoạn 188

Đoạn 189

Đoạn 190

Đoạn 191

Đoạn 192

Đoạn 193

Đoạn 194

Đoạn 195

Đoạn 196

Đoạn 197

Đoạn 198

Đoạn 199

Đoạn 200

Đoạn 201

Đoạn 202

Đoạn 203

Đoạn 204

Đoạn 205

Đoạn 206

Đoạn 207

Đoạn 208

Đoạn 209

Đoạn 210

Đoạn 211

Đoạn 212

Đoạn 213

Đoạn 214

Đoạn 215

Đoạn 216

Đoạn 217

Đoạn 218

Đoạn 219

Đoạn 220

Đoạn 221

Đoạn 222

Đoạn 223

Đoạn 224

Đoạn 225

Đoạn 226

Đoạn 227

Đoạn 228

Đoạn 229

Đoạn 230

Đoạn 231

Đoạn 232

Đoạn 233

Đoạn 234

Đoạn 235

Đoạn 236

Đoạn 237

Đoạn 238

Đoạn 239

Đoạn 240

Đoạn 241

Đoạn 242

Đoạn 243

Đoạn 244

Đoạn 245

Đoạn 246

Đoạn 247

Đoạn 248

Đoạn 249

Đoạn 250

Đoạn 251

Đoạn 252

Đoạn 253

Đoạn 254

Đoạn 255

Đoạn 256

Đoạn 257

Đoạn 258

Đoạn 259

Đoạn 260

Đoạn 261

Đoạn 262

Đã lọc máu tiểu nhất qua
a lỗ giá một lq 1p00. Năm
tá 5p.00. Một tá 5p.00.
BÁN TẠI

hà thuốc TẾ-DÂN
181, Hàng Bông, Hà Nội

PC - THỌ ĐƯƠNG
— Route de Hué — NANG
Nhà thuốc đông-dương
tổng-thứ các loại thuốc
cây-thuốc làm-vi-vi các
dinh, tinh, các đơn
liều rất phong phú
liều lượng rất hợp
lý.

**Buổi họp thường
niên của trường
tiểu Canh-nông
Công nghệ**

Tối thứ bảy 2 December
ở Trung tâm Canh Nông Công
nghiệp để họp phiên thường
của hội đồng Sergeant Lar-
son của Quân đội kinh-
tế và Công nghiệp của
Quảng Đông Martin chủ trì
Quản cư trị Catala có trình
bày công hội - đồng và công
tác trường năm và quá
lịch hình thái ở Hà - công
Đa số lập ra từ năm 1938.

p này chuyên việc giồng
thứ rau, Số dân áp hiện
đủ lương rồi 400 người và
ông, dân bà và trẻ nhỏ
từng khu đất giồng rau để
bỏ và riêng của từng nhà
được khai khẩn tổ chức
việc làm ăn ở đây cũng
đạt.

ước khi giải tán, quan
đốc Martin có xem và
khôn ít dần làm bằng tra,
là sắn, sắn của ông
lên duy. Kiem là một nhà
công nghệ ở làng Đa
Bắc Ninh mở cửa ra

Sách mới

L. C. N. vừa nhận được:
OP-LY HÓA của thuyết
rắn LÊ-VÂN-SIÊU, do
AN TRUYỀN và b.

00.
 RUỖN CỎ TÍCH NHẬT.
 SỐ DU LỊCH SÔNG.
 KHUẤT BINH. CHUẨN SANG
 MÀ GÓI LỘ CÁN CHUYÊN
 NGÂN SÂN NHẬT-BINH
 MỘT DÒNG VÂN DÂN-DI
 MÀ QUÊ TÍNH THÂN HỮU

ĐO NGỒNG VĂN SỞ
H DÔNG A HUMB. MỘT
CÓ BÊN CẠM HỒN Đ.

Tay lại, R. B. không cần lòng. Ông nhất định phải lợi được nhiều nhà đăng quảng cáo vào báo mình. Mà ông phải thành công bởi vì ông biết ông có một cái tài đặc biệt: gây và những đám đông vĩ đại.

Một buổi sáng kia, một chuyên về các thanh niên và thiếu nữ ở Mammoth, nhất định họ và tình yêu, ông tìm chủ bút Peters, yêu cầu một mặt một lấy tên là **“NHÔNG TRÁI TIM KHỔ HEO”**. Mục đó mở ra để thu nhận những thư từ trao đổi giữa những người bất luận là thanh niên hay thiếu nữ, dân ông hay dân bà thấy mình là lợi, tự tại ở đời này. Kết quả không ngờ: chỉ trong vòng hai tuần lễ, cá nhân rất đến mục đó, mỗi ngày nhà báo nhận được hai ngàn phong thư; và chỉ mấy tuần lễ việc thu nhận thư tin đó đã làm báo La Comète thành một số làm mới và mỗi tháng. Độc giả cực kỳ chú ý đến mục những trái tim khổ hẻo R. B. rồi lại vì cảm động thảo ngay chương trình làm một hội gọi là hội **“NHÔNG TRÁI TIM KHỔ HEO”** và ngay sau đó, phái người đi thuê một cái phòng rộng nhất tỉnh thành để tổ chức một cuộc họp hội thường niên của **“NHÔNG TRÁI TIM KHỔ HEO”**. Đem dự hội đó có vào đến bốn đến nổi 300 cảnh binh phải đứng giữ gìn trật tự từ đêm cho tới sáng hôm. R. B. truyền cho ông chánh ban quảng cáo phải mời các nhà buôn lại dự, để huyền diệu với họ về số độc giả lớn lao của mình. Nhà báo đã riêng hai mươi cái ô-tô vì đại để chuyên chở những ông khách đó. Lưu trữ số mười người, đứng đại diện cho những hãng buôn to, đến dự buổi họp hội. Họ là (từ trước đến buổi cuối) ở đến 2 vạn người thanh - niên và thiếu - nữ ăn mặc đẹp đẽ, chuyên chở gia - rì, ai nấy

Chứng - là đứng nên chia rẽ nhau vì những ý tưởng viên vọng nên hợp sức lại mà tìm phương kế hàng ngày giúp nước.

Đến là ý muốn biết rõ mặt những người bạn lòng bí mật của mình chỉ mới được hầu hạnh quen biết trên báo La Comète. Nhưng mục **“NHÔNG TRÁI TIM KHỔ HEO”** mở cũng chỉ được báo La Comète; đầu chỉ được có vài tháng vì cái tên Vickery, chủ nhiệm báo **Leconte** dùng ra nhà chức trách can thiệp vào và đem đưa báo Comète ra tòa là khác vì cái việc trao đổi thư tín. Đó có hại việc lợi thiệt thực cho những số làm mới và mỗi tháng, hàng năm có công cả thuế cho chánh phủ.

Thế là lại một lần nữa, việc lấy thêm quảng cáo cho báo La Comète bị hỏng một cách đáng thương. Trong khi đó, mỗi tuần báo La Comète có từ đến từ 20 đến 25 ngàn mỹ kim và danh vậy, họ phải trả tiền sự giảm bớt các khoản chi đến trong báo, và việc thứ nhất là tốn soạn giảm đi một tuần 1000 đô-la. Không ngờ không được, Peters đành phải nhắm mắt cam ơn mấy ông phóng viên; bỏ mục điện tín kinh tế đi; không đăng tin loan tin quan trọng. Giảm đến thế là cũng chưa bớt hẳn trang đi thì bất khả vì một tờ tabloid có 28 trang thì số chỉ bằng 14 trang báo hàng ngày (vì tabloid khổ nhỏ) mà một tờ báo hàng ngày là 14 trang khổ mà sắp được ở Mỹ (thường một tờ báo hàng ngày ở Mỹ, gọi là báo khổ nhỏ, phải ra ít nhất là 22 trang, lớn trung bình là 44 trang).

Báo La Comète ra có 28 trang khổ nhỏ nghĩa là 14 trang lớn, khổ đó là ít giấy lắm rồi; bây giờ chỉ còn cách là rút ngắn đi như đã gọi tên kia vậy. Mỗi ngày, bảy giờ, chỉ còn một hai thời bình nhỏ, để một cái ít thời báo; thì nào ra số đặc biệt thì trang cuối mới

có thể một bài sẽ luận kén báo anh và chỉ lấy các chủ nhiệm Sunaywa hay là. Những bài sẽ luận đó từ ở trên những chủ nhiệm đưa xuống tòa soạn và thường do một người thư ký riêng của R.B. viết. Tên người thư ký đó bị mặt, không ai biết cả. Đôi khi Peters, chủ bút, cũng viết sẽ luận; và nếu R.B. không đưa trước sẽ có bài đưa thì là một người trợ bút của báo La Comète, làm việc riêng dưới quyền Peters viết.

Bất cứ luận trong sẽ chủ nhật có đưa hai khổ một chất. Cả nhà được trong sẽ đánh dấu một cái tip sẽ sẽ, có một báo sẽ sẽ to, bài đó phải đưa đến cho ông thư ký tòa soạn 45 giờ trước khi in.

Đời vậy, báo giờ ông học sẽ chuyển về tranh thời sự cũng bên tin tức. Đến lúc cuối cùng, người ta đưa bài cho sẽ bắt sẽ thực nhanh, sau khi đến báo quen lại phải về như thế nào, về những cái gì v. v. Nếu tòa soạn muốn đổi chiều cái gần và cái nghèo, ông học sẽ ngược hai báo về: một báo về một người mẹ chết rớt trên một cái chông; chung quanh có ba đứa con thơ, không quen một đứa hay còn ba li và một báo về một bà mệnh phụ vàng đeo ngọc nết, giết một đàn chó, đứng cạnh một cái ô - tô Rolls-Royce, dưới bàn trời trong đẹp ở bờ hồ Florida. Đưa về đó, báo giờ cũng đến chiều; nên vừa đến báo chủ sẽ, kèm với bài sẽ luận thì chủ bút với vàng thoáy ngay một: là **“H”**, **“C”**, **“H”** và **“H”** là **“H”** là **“H”**.

Không, không phải là những người nghèo, đem tiền tiền họ hoặc ở ngoài bài bài.

Những bài sẽ luận đó độc giả với thu, dân người khen nhiều lắm. Những thư đó phần nhiều viết bởi chỉ trên những tờ biên lai nhỏ, giấy gói hàng và khăn khi viết sai mục tiêu; tòa soạn báo La Comète nhận lại và cho (tất cả vào một mục gọi là **“Đám Thanh”** - La voix du Jeune).

Và phần thì theo, báo La Comète có tám viên trợ bút; chẳng hạn ông cũng còn non tuổi cả, nhưng là chỗ trợ lý họ như những người hầu năm mươi. Hai Mc Intosh, chủ trương trang thể thao viết một vài lược dịch và giảng, báo giờ cũng đặt ảnh minh lên trên đầu, li khi anh ta đến tòa soạn. Anh ta luôn (còn rất nhiều thì giờ ở những nơi chốn chỗ đó để, chơi toà với học giới người; bọn ta suốt ngày hay vào nhà học game và tất cả những tay đều trên dưới cuộc).

Mỗi năm, báo La Comète lại mở một bữa tiệc, gọi là **“Bữa tiệc thể thao”** mà hai McIntosh được cái cơ trạng coi lại và mọi việc. Y đi làm hai ngàn cái vé mỗi vé 50 đô-la; chỉ một khổ khăn; ông là trưởng đoàn dự, lấy tiền sẽ giao ra trước ông R. B. để giúp ích cho thanh niên. Được tại R. B. lại cũng phân loại, hết lúc dự xong đã còn đó kia vài bài. Họ mời những tay về giới viết hội kỳ, và là những tay hay không viết được lấy một tiếng; nhưng đó là cái đặc điểm của trang thể thao vậy. Anh học sẽ bị đánh nức cơ tưởng thật: lại cuộc dự này; còn anh thắng cũng thắng lại những cảm tưởng của mình không quên cái nghĩa cho độc giả thấy cái miệng và lợi hại của mình bằng một thứ văn **“đạo lý báo luận”**, chung quanh những bài đó, về nhiều tranh ảnh. (còn tiếp)

Lễ phát hành cho các học-sinh của hội Truyền-bá Nhật-ngữ

Mới 5 giờ 30 chiều thứ hai 11-12-44, tại rạp chớp bóng Eden Hanet, hội Truyền-bá tiếng Nhật đã tổ chức một buổi lễ phát hành cho các học-sinh học tiếng Nhật, do độc-chủ M. Sumeko chủ tọa.

Đến dự là này có ông Yokoyama viện trưởng viện Văn-hóa Nhật, ông Chabon trưởng viện Liên-lạc Văn-hóa Đông-Á, các ông lãnh sự Minoda và Konagaya cùng các thân hào Pháp, Nhật, Hoa-Nam.

Ông Viện-trưởng Yokoyama đọc diễn văn khai mạc. Ông Xong về phát hành, có chiếu bằng cho các quan khách và học sinh xem.

GIÁ MUA BÁO		
Mỗi số	5000	
Tháng 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12	5000	5000
Tháng 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12	5000	5000
Tháng 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12	5000	5000
TRUNG BẮC CHU NHẬT, HANOI		

quốc tế

(trang 3)

để trở cho trong cuộc
vấn của rất chú ý đến
vị nội-tinh Hi-lạp. Các
hầu Mỹ dân lớn tiếng
can thiệp vào nội-tinh

tw, Subotic, sau
với thủ - tướng Nga
tính biên giới phía tây
tăng sang Luân-đôn Nam-
và hải - cũng Tricots
và cả hải-quân Vienna ở
qua cũng của Ý. Quốc-
de Gaulle và các người
khôn đang điều đình với
à Nga.

trung, trong miền quân-
quân Nhật và quân Mỹ
hệch liệt trong các Leyte,
gần đây, quân Nhật
bình và các đội nhảy dù
vào các đảo trường bay ở
Nam Burauen.

quân Mỹ hôm 7 Décembre
ở phía tây đảo Leyte nhưng
cần Nhật phản công để
tạo biệt các Nhật để đánh
lên đường hạm, 2 hạm trục
tầm lớn và 40 19 chiếc tàu
lính.

trên đảo Leyte cũng ngày
liệt thêm.

Am Trường Thành

TRONG TỦ SÁCH TÂN-VĂN-HÓA

HỢP LÝ HÓA

ĐIỀU-VĂN-HÓA

Định nghĩa: phương pháp nghiên cứu một máy
theo thống kê TAYLOR, Taylor và Taylor với công
thức cũng đã công nhận và áp dụng một tập
những qui luật chung để tìm ra các qui luật
của các quá trình sản xuất và phân phối.

HỢP LÝ HÓA

Ảnh hưởng của hợp lý hóa đến vấn đề phân bổ
công nhân, đến vấn đề kế hoạch hóa và các vấn đề
khác cũng của một người và một hướng dẫn
một người để không mất bỏ qua được.

Hợp Lý Hóa

Viết với với người của Minh-đệ để hiểu rõ hơn
theo nhiều bản vẽ. — Giá 150.00

— DAN-TRUYEN —
N° 71, TIEN TSIN — HANOI

ĐK có bản

Việt-Sử Đại-Toàn

Quyển nhất

170 Hàng-Vương của Trung-Tướng của cụ có
Trương Văn-Bá và Ngô Văn-Bá. — Giá 30.00

CHUYÊN KINH (Thuyết-Kinh 15-07)

của cụ Lê-Trung-Lân và Lê-Trung-Lân, một
định nghĩa của cụ Lê-Trung-Lân với nhiều tài liệu, quyển
hầu cho các nhà khảo cổ học và y-học, bản dịch
của cụ Trương Văn-Bá và Ngô Văn-Bá. — Giá 30.00

BẤM LÁ THƯ ĐỜI CHO NGƯỜI BẠN TRẺ

của Lê-Trung-Lân — Giá 30.00

Phụ-bình NEO-GIAO

của cụ Lê-Trung-Lân và Lê-Trung-Lân, một
Prix de Trigonometrie classes Ière Rouvère
Programme par Y. H. professeur
Miroslav par Y. H. professeur

SÁCH MỚI

Rồng Lá Dương

cuốn tiểu-thuyết giá-trị nhất của LÊ-MINH
để hiểu thấu được cái nghĩa mệnh-mơng của Nghệ-Làng và Văn-Trị.
Sách in rất đẹp — Trình bày rất trang nhã — Giá : 2p50

NHÀ IN Á-CHÂU 17 EMILE NOLLY TEL. 1260 HANOI XUẤT BẢN

NÊN LẠI MUA NGAY:

ÁO TRICOTS PULL'OVERS MẶC RẾT

giả hạ, với nhiều hàng tissu đẹp thay len để may mantean các bà
HÒA-HỢP — 108bis HANG TRÔNG — HANOI, GIẤY NÓI: 443

EROS VIRGINA

Xi-gà nhẹ, thơm, êm dịu, dùng thay thuốc lá rất
lịch-sự và tiện-lợi. Bán lẻ khắp nơi. Bán buôn
tại hàng THÚC-LAI 87 Route de Hué Hanoi — Téléphone 974

Có một đồng bạc mà muốn làm giàu nhanh chóng và
lương-thiện thì chỉ có cách là: MUA VÉ XỔ SỐ ĐÔNG-PHÁP

4 môn thuốc bổ của nam, phụ, lão,
ấu do nhà thuốc ĐỨC-PHONG, 45
phố Phúc-Kiến Hanoi phát-hành

THUỐC ĐẠI BỔ ĐỨC-PHONG. 4p00
THUỐC BỔ THÂN ĐỨC-PHONG. 4p00
THUỐC ĐIỀU-KHANG ĐỨC-PHONG. 3p50
THUỐC BỔ TỬ TẾ CẨM. 3p00

BÁN BUÔN, BÁN LẺ ĐU THUỐC BỔNG
THUỐC BẢO-CHẾ VÀ CÁC THUỐC SẮM

CÁC GIA-ĐÌNH NÊN DÙNG THUỐC
ĐAU DẠ DẠY
HO GÀ
ĐIỀU-NGUYỄN

Tổng-cục : 125 Hàng Bông, Hanoi
Đại-lý khắp cõi Đông-pháp

KHAO-CUU

VĂN-MÀN

Dấu Nhì - Thiên

Trị bách bệnh. Mỗi vỏ 0\$90

NHỊ-THIÊN-BƯỞNG ĐƯỢC- PHÒNG

76, phố Hàng Buồm, Hanoi — Téléphone 349

QUỐC-HỌC THU-XÃ

sắp phát hành

KHÔNG-TỬ'

HỌC - THUYẾT

II và III

Giá đặt mua từ bây giờ

15p — 200p — 150p — 80p — 70p — 50p

Thuốc mạnh sâm nhung

Chuyên trị bệnh di-tinh, mộng-tinh, hoạc-tinh, đờm suy lực tinh thần mệt mỏi, ăn ngủ ít, đau lưng mỏi gối, đờm thuốc này mỗi vỏ giá 1p.50

Bán tại hiệu thuốc : THAI - CỎ

N. 82 HÀNG BẠC HANOI, khắp các nơi đều có đại lý

Một cuốn bán:

KINH DỊCH

Một bộ sách cổ nhất Đông Phương
19 nhất nhân loại

Tổng bộ 6 cuốn dày ngót 2000 trang

Giấy thường 30p00

Giấy Dò (hộp lụa) 75p00

Giấy bọc minh châu (hộp gấm 200p.00 (mỗi)

Thêm cước gửi 5p00

Thư và ngân phiếu gửi về:

NHÀ IN MẠI-LINH — HANOI

SẮP CỎ BÀN : **Quyển - Như**

Tập kịch thơ đặc sắc nhất của Phan-khắc
Khoan viết theo truyện Tiêu-Son Tráng-sĩ
của **KHAI-HƯNG**

Sách in rất đẹp trên giấy trắng
art, bìa in hai màu do họa-sĩ
PHẠM-VĂN-ĐƠN trình bày

Nha xuất - bán HAN - MẶC

N. 26, phố Hàng Quạt — HANOI

RĂNG TRẮNG KHỎI SẴU THƠM MIỄN
vì dùng:

thuốc đánh răng

GLYCERINA

NÊN HỘT THUỐC LA

BASTOS

NGON, THƠM

Giá... .. 0\$19

Autorisé publication créée antérieurement à la
loi du 13 Décembre 1941

Edition hebdomadaire du Trung-Bac Tân-Vân

Imprimé chez Trung-Bac Tân-Vân

ông già bà lão, đau lưng, mỏi gối
người ốm mới khỏi, tinh-thần mới